

Socialministeriet
Handicap
J.nr. 2010-6528
Hes/aba

8.november 2010

**Notat
om
bemærkninger til høringssvarene vedr. forslag til lov om ændring af lov
om social service (alarm- eller pejlesystemer over for børn og unge med
nedsat psykisk funktionsevne, der er anbragt uden for hjemmet.)**

Hørte myndigheder og organisationer

Lovforslaget har været sendt i høring den 16. september 2010 med svarfrist den 28. september 2010. Lovforslaget har været sendt i høring hos Advokatrådet, Ankestyrelsen, Børn og Familier, Børne- og Kulturchefforeningen, Børnerådet, Børns Vilkår, Børnesagens Fællesråd, Center for Ligebehandling af Handicappede, Dansk Handicap Forbund, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Handicaporganisationer, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Uvildige Konsulentordning på Handicapområdet, Det Centrale Handicapråd, Familiestyrelsen, FOA, Foreningen af Danske Døgninstitutioner, Foreningen af Socialchefer i Danmark, Foreningen af Statsforvaltningsjurister, ForældreLANDSforeningen, HK/kommunal, Institut for Menneskerettigheder, KL, Landsforeningen af Opholdssteder og Skole- og Behandlingstilbud, Landsforeningen af Socialpædagoger, LEV, Lægeforeningen, Sjældne Diagnoser, Socialpædagogernes Landsforbund, Statsforvaltningerne og TABUKA. Herudover har lovforslaget været tilgængeligt på Høringsportalen.

Modtagne høringssvar

Følgende har svaret: Advokatrådet, Børne- og Kulturchefforeningen, Børnerådet, Børnesagens Fællesråd, Danske Handicaporganisationer, Danske Regioner, Datatilsynet, FOA, Foreningen af Statsforvaltningsjurister, HK/kommunal, Institut for Menneskerettigheder, KL, Landsforeningen af Opholdssteder og Skole- og Behandlingstilbud, LEV, Socialpædagogernes Landsforbund og Statsforvaltningerne.

Gennemgangen af høringssvarene er struktureret alfabetisk, og kommentarerne til høringssvarernes bemærkninger er samlet til sidst.

Følgende høringssvar har ingen bemærkninger til lovforslaget: Advokatrådet, Foreningen af Statsforvaltningsjurister, HK/Kommunal, Statsforvaltningerne og TABUKA.

Generelt

Høringen har givet anledning til følgende ændringer i lovforslaget:

1. Det er klargjort, at der er tale om en kan-bestemmelse, der kun kan anvendes i særlige tilfælde.

2. Der er indført et samtykkekrav fra forældremyndighedsindehaveren.
3. Der er indsat en bemyndigelsesbestemmelse for ministeren til at udarbejde en bekendtgørelse om blandt andet den tidsmæssige udstrækning af foranstaltningen (hvor længe den afgrænsede periode kan være), behandlingen af ansøgninger, og evt. opfølgning på kommunernes brug af denne type foranstaltninger, særligt i forhold til omfanget af brugen af foranstaltningen.
4. I bemærkningerne er det gjort tydeligere, at alarm- eller pejlesystemer ikke må erstatte det pædagogiske arbejde hos det professionelle personale på anbringelsesstederne, og at der løbende skal udvikles pædagogiske metoder, der kan erstatte magtanvendelse i det konkrete tilfælde.
5. I bemærkningerne er der specificeret seks punkter, der bør overvejes ved vurderingen af, om betingelserne for at sætte foranstaltningen i værk kan anses for opfyldt.
6. Det fremgår af bemærkningerne, at den person, der udstyres med et alarm- eller pejlesystem, fortsat kan færdes frit.
7. Klageadgangen til Det Sociale Nævn er blevet præciseret i bemærkningerne.
8. Det er i bemærkningerne gjort tydeligt, at der løbende skal følges op på foranstaltningen, da børn udvikler sig løbende.

Børnesagens Fællesråd:

Tilslutter sig det fremsendte forslag.

Børne- og Kulturchefforeningen:

Børne- og Kulturchefforeningen bakker op om de intentioner, som lovforslaget bygger på.

Foreningen understreger dog, at beslutningen om indgrebet bør ske i dialog med forældre eller værge. Foreningen anfører også at det skal sikres, at målgruppen er en særlig gruppe af udviklingshæmmede børn, som ikke kan færdes alene, da der er tale om et indgreb i den personlige frihed.

Børnerådet:

Børnerådet er af den opfattelse, at enhver magtanvendelse over for børn og unge kun bør finde sted som en sidste udvej efter andre mindre indgribende metoder er afprøvet og vurderet. Børnerådet mener i den forbindelse, at der bør foretages en redegørelse for de pædagogiske tiltag før og efter en evt. brug af alarm- eller pejlesystemet, således at det gøres synligt/ tydeligt at systemerne ikke erstatter pædagogiske indsatser. Børnerådet mener ikke, at det i bemærkningerne til lovforslaget fremgår tydeligt nok, hvilket omfang af og hvilken form for dokumentation der kræves som grundlag for at tage denne form for magtanvendelse i brug. Børnerådet vurderer, at der som minimum bør gælde samme regler på børneområdet, som der gælder på voksenområdet i forhold til krav om dokumentation.

Børnerådet mener desuden, at det er afgørende, at der i forbindelse med brug af alarm- eller pejlesystemer indhentes samtykke fra forældremyndighedsindehaveren, idet Børnerådet finder det vigtigt, at forældre som har deres barn bragt uden for hjemmet grundet barnets fysiske eller psykiske funktionsnedsættelse i så begrænset omfang som muligt udelukkes fra at være forældre for deres eget barn. Børnerådet henviser også til FN's Børnekonventions artikel 12, hvorefter også barnet selv til enhver tid skal inddrages og dets synspunkter tillægges vægt i overensstemmelse med dets alder og modenhed, og at Danmark har ratificeret Børnekonventionen.

Herudover anfører Børnerådet, at det i lovforslagets bemærkninger synes uklart, i hvilket tidsrum et barn maksimalt kan være underlagt alarm- eller pejlesystemer. Det er Børnerådets opfattelse, at 8 måneder i magtanvendelsesbekendtgørelsen vedrørende voksne, hvortil der henvises i lovbemærkningerne, er alt for lang en tidshorisont, når det gælder indgribende magtanvendelse over for børn. Børnerådet bemærker her, at børn udvikler sig konstant, og derfor bør en maksimumsperiode være væsentligt kortere, så man hurtigere tager forholdene op til revurdering og drøfter alternative løsninger. Børnerådet nævner, at lovbemærkningernes udtryk om, at det løbende skal vurderes om betingelserne for at anvendelse af alarm- eller pejlesystemer fortsat er til stede, bør konkretiseres, således at det tydeligt fremgår, hvad der menes hermed.

Afslutningsvis anfører Børnerådet, at det er vigtigt, at der støttes op om klagemuligheder for børn, og ikke mindst børn med handicap, og at dette bedst sikres ved uvildig instans fx en særlige rådgiver for børn og unge med funktionsnedsættelse. Børnerådet finder det betænkeligt, at det med kommunalbestyrelsen afgørelse om konkret anvendelse af alarm- eller pejlesystemer er samme instans som både skal tage beslutningen om magtanvendelse og være økonomisk ansvarlig for institutionens drift herunder personalenormering, hvorefter afgørelseskompetencen ifølge Børnerådet burde ligge hos en højere instans end kommunalbestyrelsen, hvilket vil sige med beslutningskompetence hos Det Sociale Nævn.

Danske Handicaporganisationer:

Danske Handicaporganisationer understreger indledningsvis, at magtanvendelse altid skal være sidste udvej, og at alternative mindre indgribende foranstaltninger altid skal være afprøvet inden, der gribes til en så indgribende beslutning som magtanvendelse. DH mener, at der skal være absolut sikkerhed for, at alarm- eller pejlesystemer ikke risikerer at blive et alternativ til det pædagogiske arbejde, og at det er vigtigt, at det fastholdes, at der er tale om en lille målgruppe.

DH påpeger i den forbindelse, at det er nødvendigt med en national overvågning af området for at sikre, at der ikke sker et skred i målgruppen og dermed en udvikling, hvor alarm- eller pejlesystemer erstatter det pædagogiske arbejde, hvorfor der efter DHs bør ske en systematisk indberetning af og opsamling på anvendelse af alarm- eller pejlesystemer, og indberetningen bør ske til det nationale overvågningsorgan fx i form af Ankestyrelsen.

DH mener endvidere, at det med lovforslaget er uklart, om det dokumentationsgrundlag, der er gældende for beslutningen om alarm- eller pejlesystemer til voksne med funktionsnedsættelse også vil være gældende for børn og unge, og DH anbefaler i den forbindelse, at minimum de samme dokumentationskrav, som gælder voksenområdet også bliver gældende på børneområdet. DH mener ligeledes, at det med lovforslaget fremstår uklart, om den maksimale periode for brugen af alarm- eller pejlesystemer er 8 måneder som på voksenområdet, og i givet fald mener DH, at 8 måneder er alt for lang en periode, når det drejer sig om børn og unge, da de udvikler sig hurtigere end voksne, og der derfor bør være en lavere maksimal tidsperiode for børn og unge, så der hele tiden er opmærksomhed på alternative løsninger.

DH mener endeligt, at beslutningen om anvendelse af alarm- eller pejlesystemer skal forelægges en højere instans end kommunalbestyrelsen, således som det fremgår af lovforslaget. DH finder det dybt betænkeligt, at magtanvendelse skal besluttes af samme myndighed, som fastlægger de fysiske rammer og de personalemæssige forhold. Forældrene/pårørende bør endvidere ifølge DH altid skulle afgive deres samtykke til en beslutning om, at deres børn skal udstyres med et alarm- eller pejlesystem, hvilket ifølge DH vil være en vigtig del i deres mulighed for at udfylde forældre- og pårørenderollen. Herudover mener DH, at der skal sikres de pågældende børn og unge klageadgang med den nødvendige støtte og vejledning samt hensyntagen til barnets funktionsnedsættelse. DH mener i den forbindelse, at hvis barnet eller den unge modsætter sig magtanvendelsen, bør dette automatisk opfattes som en klage.

Danske Regioner:

Danske Regioner finder lovforslaget relevant og brugbart i forhold til en lille gruppe af større børn og unge, der mangler evnen til at forstå sikkerhed i trafikken eller finde rundt på steder, hvor omgivelserne udgør en fare for den pågældende.

Datatilsynet:

Datatilsynet har påpeget, at lovforslaget ikke forholder sig til persondataloven, hvilket efter Datatilsynets opfattelse er nødvendigt, idet man dels opfatter selve at bære en GPS på sig som behandling af personfølsomme oplysninger omfattet af persondatalovens § 1, og dels at den forudgående sagsbehandling er en behandling af personfølsomme oplysninger. Derfor kræves der lovhjemmel efter persondataloven.

FOA:

FOA bakker op om intentionen i lovforslaget, men finder det dog vigtigt, at alarm- eller pejlesystemer skal underordnes den pædagogiske støtte og indsats samt det omsorgsmæssige arbejde, således som det også fremgår af lovforslagets baggrund og formål. FOA foreslår, at det fremgår af selve lovteksten, at der på anbringelsesstederne løbende skal udvikles pædagogiske metoder, der på sigt kan erstatte magtanvendelse i det konkrete tilfælde ligesom, at magtanvendelse aldrig må erstatte omsorg, pleje og socialpædagogisk bistand.

FOA udtrykker tilfredshed med, at afgørelsen om anvendelse af alarm- eller pejlesystemer er for en afgrænset periode, og at forældrene skal høres herom og at afgørelsen skal træffes på baggrund af en grundig sagsbehandling.

FOA er betænkelig ved, at de forhold, der er indskrevet i lovbemærkningerne, og som skal indgå i kommunalbestyrelsen afgørelse om anvendelse af alarm- eller pejlesystemer ikke fremgår tydeligt nok af selve lovteksten.

FOA finder det positivt, at lovforslagets bemærkninger om en målgruppe på 55-110 børn og unge om året signalerer, at loven kun skal bruges i et meget begrænset omfang, hvilket ifølge FOA ligeledes burde fremgå af lovteksten, der efter FOA's opfattelse fremstår som meget summarisk og kort.

Institut for Menneskerettigheder:

Det er Institut for Menneskerettigheders opfattelse, at lovforslaget samlet set er i overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 5 om retten til personlig frihed og artikel 8 om retten til privatliv samt Børnekonventionens artikler 16 og 37 og Handicapkonventionens artikler 14 og 22 herom. Instituttet mener dog, at det ville være en styrkelse af de pågældende børn og unges menneskeretlige beskyttelse, hvis retningslinjerne for en afgørelse om anvendelse af alarm- eller pejlesystemer blev gjort klarere end de betingelser, der fremgår af lovforslaget.

Menneskerettighedsdomstolens praksis viser ifølge instituttet generelt, at den nationale lovgivning om indgreb i beskyttede rettigheder skal opfylde visse kvalitative krav, herunder at retstilstanden skal være forudsigelig, og at reglerne skal være tilstrækkeligt klare og præcise. Hjemmelskravet herefter indeholder ifølge instituttet derfor ikke kun et krav om lovhjemmel, men også et krav om lovkvalitet. Det skal ifølge instituttet herefter være muligt at overskue og forudsige konsekvenserne af reglerne anvendelse og dermed beskytte sig mod hjemlede indgreb.

Instituttet anbefaler i forlængelse heraf, at det i lovforslagets bemærkninger således tydeliggøres, at den person, der udstyres med et alarm- eller pejlesystem fortsat kan færdes frit.

Det er endvidere instituttets opfattelse, at den foreslåede adgang til at anvende alarm- eller pejlesystemer er begrundet i et lovligt hensyn i form af hensynet til den pågældendes egen og andres sikkerhed. Dermed vurderes det at bestemmelsen opfylder legalitetskravet efter menneskerettighedskonventionen, Børnekonventionen og Handicapkonventionen.

Det er yderligere instituttets opfattelse, at nødvendighedskravet herunder proportionalitetskravet vil være opfyldt, hvis det sikres at overvågningens iværksættelse og omfang er rimeligt og bringes til ophør straks efter, at behovet ikke længere er til stede. Det er instituttets opfattelse, at lovforslaget samlet set sikrer, at sådanne vurderinger kan foretages, og at lovforslaget derfor opfylder menneskerettighedernes krav. Instituttet anbefaler dog, at der med henblik på styrkelse af de pågældende børn og unges menneskeretlige beskyttelse både i

lovforslaget og i bekendtgørelsesform opstilles klare retningslinjer for afgørelse om og anvendelsen af alarm- eller pejlesystemer.

Instituttet anbefaler endvidere, at der ligeledes fastsættes nærmere regler om en klageadgang til Det Sociale Nævn i bekendtgørelsesform. Instituttet bemærker også, at det synes uklart, om henvisningen til magtanvendelsesbekendtgørelsen vedrørende voksne i lovforslagets bemærkninger betyder, at disse regler skal finde tilsvarende anvendelse for så vidt angår børn og unge. Såfremt dette er hensigten, anbefaler instituttet, at dette tydeliggøres i lovforslaget. Instituttet finder det endvidere uklart, om anvendelsen af alarm- eller pejlesystemer altid forudsætter kommunalbestyrelsens afgørelse herom, uanset om den pågældende person samtykker i en anvendelse heraf.

Herudover anbefaler Institut for Menneskerettigheder, at det i lovforslaget præciseres, hvem der har kompetencen til at foretage vurderingen af, at det med overvejende sandsynlighed kan forudsiges, at den pågældende ikke vil være i stand til at overskue konsekvenserne af at forlade anbringelsesstedet på egen hånd. Instituttet fremfører i den forbindelse, at det af lovforslaget ikke fremgår, hvem der skal foretage denne konkrete vurdering. Endvidere fremgår det ifølge instituttet ikke af bestemmelsen, hvor længe den afgrænsede periode kan vare. Dette fremgår ifølge instituttet alene af lovbemærkningerne med henvisningen til magtanvendelsesbekendtgørelsen vedrørende voksne, og instituttet anfører, at det bør fremgå direkte af ordlyden af den foreslåede bestemmelse, hvor længe en afgørelse om anvendelse af alarm- eller pejlesystemer kan gælde.

Instituttet bemærker endelig, at indgreb over for børn og unge alene bør begrænses til de tilfælde, hvor det er absolut nødvendigt, og at indgrebet skal ophøre så snart betingelserne for indgrebet ikke længere er til stede samt at afgørelser herom skal træffes for så kort tid som muligt og under alle omstændigheder for en kortere periode end de otte måneder, der kan følge af henvisningen til magtanvendelsesbekendtgørelsen vedrørende voksne.

KL:

KL finder det positivt, at det med lovforslaget bliver muligt at anvende alarm- eller pejlesystemer herunder GPS (elektroniske overvågningsmuligheder) over for børn og unge med betydeligt og varigt nedsat psykisk funktionsevne, der er anbragt på døgninstitution eller opholdssted, idet dette vil skabe tryghed og sikkerhed for børnene og deres forældre, og fordi det samtidig er positivt, at anbringelsesstederne får et redskab til at håndtere en svær situation i tilfælde, hvor dette er påkrævet.

KL gør opmærksom på, at de mener at loven er formuleret således, at kommunerne *pålægges* at træffe afgørelse om alarm- og pejlesystemer når forholdene i de enkelte tilfælde gør det påkrævet og der derfor er tale om en ny ”skal-opgave” for kommunerne.

KL mener endvidere ikke, at det er retssikkerhedsmæssigt forsvarligt, forældremyndighedsindehaveren med lovforslaget kun får mulighed for at blive hørt i forbindelse med foranstaltningens iværksættelse, da KL mener, at det er vig-

tigt, at både forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år får mulighed for at give samtykke til, at der i en periode anvendes personlige alarm- eller pejlesystemer.

KL bemærker endeligt, at det af lovbemærkningerne fremgår, at den nye bestemmelse lægger sig tæt op af de gældende regler om magtanvendelse for voksne med betydeligt og varigt nedsat psykisk funktionsevne samtidig med, at en afgørelse om alarm- eller pejlesystemer på voksenområdet skal forelægges for Det Sociale Nævn til godkendelse, mens at afgørelsen herom ifølge lovforslaget her på børneområdet alene skal træffes af kommunalbestyrelsen.

KL foreslår afslutningsvis, at anvendelsens varighed kommer til at fremgå klart og tydeligt af lovteksten, så kommunerne har noget at handle efter.

Landsforeningen af opholdssteder, botilbud og skolebehandlingstilbud:

LOS finder det positivt, at det med et sådant lovforslags gennemførelse, fremover vil være muligt i særlige tilfælde at anvende alarm- eller pejlesystemer over for børn og unge med nedsat psykisk funktionsevne, der er anbragt uden for hjemmet. LOS hæfter sig i den forbindelse ved, at målgruppen for lovforslaget er snævret ind til en ganske særlig målgruppe med det formål at skabe tryghed og sikkerhed og forhindre personskade, og at ordningen ikke retter sig mod udsatte børn og unge generelt.

LOS hæfter sig endvidere ved, at der i lovforslaget umiddelbart er taget højde for de retssikkerhedsmæssige betænkeligheder, der kunne være ved ordningen, herunder at der ikke må ske en kontinuerlig overvågning af barnet eller den unge. LOS finder det endelig vigtigt, at det i lovforslaget er fremhævet, at alarm- eller pejlesystemer ikke må erstatte det pædagogiske arbejde på anbringelsesstederne.

LEV:

Der er efter Landsforeningen LEV's opfattelse tale om et meget begrænset antal børn, som kan blive omfattet af de personlige alarm- eller pejlesystemer. LEV finder det i den forbindelse afgørende, at der anlægges og fastholdes en meget restriktiv linje i vurderingen af, over for hvilke børn og - under hvilke omstændigheder - der kan i værksættes denne form for magtanvendelse. Magtanvendelse må i øvrigt ifølge LEV aldrig blive en erstatning for at yde den nødvendige omsorg og pædagogiske indsats, og LEV påpeger, at man finder det påkrævet, at dette udgangspunkt understreges endnu tydeligere end tilfældet er i lovforslaget. Der udtrykkes samtidig bekymring for de besparelser, som aktuelt udmøntes i kommunerne, hvilket ifølge LEV nødvendiggør et endnu stærkere fokus på beskyttelse af børn og unge mod unødvendig magtanvendelse. LEV anfører endvidere, at man ønsker det understreget tidligere og tydeligere end tilfældet er i lovforslaget, at anvendelsen af alarm- eller pejlesystemer er at betragte som magtanvendelse.

LEV nævner i høringsvaret også, at der visse steder i lovbemærkningerne synes at være tale om en unødvendig uklarhed i kravene til grundlaget for kommunalbestyrelsens beslutning om en magtanvendelse.

Herudover finder LEV det særdeles problematisk, at der med lovforslaget kan gå helt op til ¾ år før kommunalbestyrelsen er forpligtet til at vurdere nødvendigheden af en iværksat magtanvendelse i forhold til børn og unge. LEV mener, at det forhold, at børn og unge udvikler sig med en større hastighed end voksne, gør det nødvendigt at perioden forkortes betydeligt til fx 2 eller 3 måneder.

LEV foreslår endelig, at der etableres en national overvågning af, hvordan og i hvilket omfang kommunerne gør brug af personlige alarm- eller pejlesystemer i forhold til børn med psykiske funktionsnedsættelser.

Socialpædagogernes Landsforbund:

Socialpædagogernes Landsforbund påpeger, at magtanvendelsesbestemmelserne på voksenområdet indledes med en formålsbestemmelse, der bl.a. pointerer, at formålet med bestemmelserne er at minimere magtanvendelse mest muligt, og at magtanvendelse ikke kan erstatte omsorg og pleje og socialpædagogisk bistand, og at magtanvendelse skal udøves så skånsomt og så kortvarigt som muligt, og skal stå i rimeligt forhold til det, der søges opnået ved magtanvendelsen. Socialpædagogernes Landsforbund finder, at der skal tilknyttes en lignende formålsbestemmelse til det foreliggende lovforslag.

Socialpædagogernes Landsforbund ønsker endelig, at bestemmelsens betingelse om ”for en afgrænset periode” udgår, og at der udarbejdes en bekendtgørelse hvori lovforarbejdernes grundprincipper for magtanvendelse indarbejdes, hvorfor der i lovforslaget bør indsættes en bemyndigelsesbestemmelse hertil.

Kommentarer

Præcisering af at bestemmelsen er en kan-bestemmelse der kan anvendes i særlige tilfælde

KL har fremført, at den oprindelige formulering af lovbestemmelsen opfattes som en skal-bestemmelse. Formuleringen er nu ændret, så det står klart, at der er tale om en kan-bestemmelse, der kan anvendes i særlige tilfælde.

Vedrørende samtykke

På baggrund af høringen og bemærkninger fra blandt andet Datatilsynet, DH, KL og Børnerådet er lovforslaget ændret, så der nu kræves samtykke fra forældremyndighedsindehaveren før alarm- eller pejlesystemer kan finde anvendelse.

Vedrørende varigheden af foranstaltningen

Vedrørende varigheden af foranstaltningen er det uddybet, at der i forbindelse med afgørelsen om brug af alarm- eller pejlesystemer skal tages stilling til varigheden og at kommunalbestyrelsen løbende skal følge op på om betingelserne fortsat er til stede.

Det skal bemærkes, at det efter lovforslaget løbende skal vurderes, om betingelserne for magtanvendelsen fortsat er til stede, hvorfor der ikke er tale om, at der med lovforslagets kan gå helt op til ¾ år før kommunalbestyrelsen er

forpligtet til at vurdere nødvendigheden af en iværksat magtanvendelse i forhold til børn og unge.

I forhold til tidsrammen er det præciseret, at tidsrammen i det konkrete tilfælde afhænger af situationen omkring det enkelte barn.

Vedrørende overvågning

Der er endvidere i flere af høringssvarene blevet peget på behovet for en national overvågning af lovforslagets anvendelsesområde. En indberetningspligt, en lovrevision eller en form for national vurdering af området kunne derfor overvejes for at sikre, at lovforslagets bestemmelse virker efter hensigten. Der er derfor indført en bemyndigelsesbestemmelse til at fastsætte nærmere regler om opfølgning på anvendelsen af denne type foranstaltning, så det er muligt at følge op, hvis kommunerne anvender foranstaltningen i videre omfang end forudsat.

Vedrørende alarm- og pejlesystemer i forhold til det pædagogiske arbejde

Det gjort tydeligere i lovforslagets bemærkninger, at alarm- eller pejlesystemer ikke må erstatte det pædagogiske arbejde hos det professionelle personale på anbringelsesstederne, og at der løbende skal udvikles pædagogiske metoder, der kan erstatte magtanvendelse i det konkrete tilfælde.

Vedrørende målgruppen

Endvidere er det i beskrivelsen af lovforslagets formål yderligere fremhævet, at der er tale om en meget begrænset målgruppe på antalmæssigt 55-110 børn og unge på landsplan, der konkret vurderes at kunne blive berørt af lovforslaget.

Vedrørende dokumentation inden afgørelse om brug af alarm- og pejlesystemer

I bemærkningerne er der specificeret seks punkter, som bør indgå, når kommunalbestyrelsen vurderer om betingelserne for anvendelse af alarm- eller pejlesystemer er opfyldt.

Vedrørende barnet/den unges mulighed for at bevæge sig frit

Alarm- eller pejlesystemet har ifølge lovforslaget alene til hensigt at kunne advare personale om, at den pågældende person nu er på vej ud eller at opspore den pågældende i tilfælde af at barnet eller den unge er forsvundet. Det er præciseret i lovforslaget, at barnet/den unge fortsat kan bevæge sig frit.

Vedrørende beslutningskompetence og klagemuligheder

For at fastholde paralleliteten til reglerne på voksenområdet fastholdes det, at det er kommunalbestyrelsen, der efter forældremyndighedsindehaverens samtykke træffer afgørelse om brug af personligt alarm- og pejlesystem. Barnet eller den unge har dog på trods af reglerne om samtykke fra forældremyndighedsindehaveren fortsat mulighed for at klage. Klagemulighederne er parallelle til de klagemuligheder, der i øvrigt gælder for børn og unge, der er anbragt på døgninstitution eller opholdssted jf. § 167 i serviceloven. Klageadgangen til Det Sociale Nævn er ligeledes præciseret.

Når det af lovforslaget fremgår, at det er kommunalbestyrelsen, der har afgørelseskompetencen i disse tilfælde, er det for at sikre en hurtigere sagsgang, men dog af forvaltningsretlig karakter og med tilhørende klageadgang.

Henvisningen til magtanvendelsesbekendtgørelsen vedrørende voksne betyder ikke, at denne finder direkte anvendelse i forhold til børn og unge, men at denne kan indgå som et fortolkningsbidrag ved anvendelsen af alarm- eller pejlesystemer for så vidt angår børn og unge. Anvendelsen af alarm- eller pejlesystemer forudsætter kommunalbestyrelsens afgørelse herom.

Vedrørende persondataloven

I lovforslagets bemærkninger er forholdet til persondataloven blevet uddybet.

Øvrige kommentarer

De ændringer som FOA ønsker i selve lovteksten, vurderes ikke at være egnet som lovtekst, men vil blive forsøgt præciseret yderligere i lovbemærkningerne. Med hensyn til varigheden af en afgørelse herom er det præciseret, at udstrækningen af foranstaltningen afhænger af det enkelte barn, og der er indsat en bemyndigelsesbestemmelse til at fastsætte nærmere regler herom, hvis det bliver nødvendigt.